

اصول و روش های

تدریس زبان

انگلیسی

پژوهش و نگارش

محمد آذروش

پیشگفتار

متدولوژی زبان رویکردی سیستماتیک و سازمان یافته در تحلیل روش هایی است که در فرایند آموزش زبان به کار گرفته می شوند. این رویکرد شامل تجزیه و تحلیل نظری اصولی همچون الگوهای تئوریک و تکنیک های کمی- کیفیتی است که در ارتباط با آموزش این مهارت قرار می گیرند. متدولوژی راه حلی را برای بهبود روش های آموزشی ارائه نمی دهد از این جهت نمی توان آن را یک الگوی آموزشی دانست بلکه صرفاً روش ها و راهکارهایی را مورد بررسی قرار می دهد که در حوزه آموزش زبان رایج هستند.

(در راستای اهداف آموزش دانشگاهی مطالب این کتاب به دو زبان فارسی و انگلیسی ارائه شده است.)

روش دستور- ترجمه

چکیده : در آموزش به روش دستور-ترجمه ، هدف اصلی از زبان‌آموزی، نه ارتباط کلامی مستقیم به شکل گفتاری یا شنیداری با مخاطب بلکه خواندن و درک مطلب و همچنین نگارش مطلب به زبان هدف است. بنابر این در این روش هیچ تأکیدی بر روی تلفظها وجود ندارد. در این روش، زبان‌آموز از طریق حفظ کردن بیشتر به فراگیری واژگان و گرامر می‌پردازد. این روش اولین روشی است که انسان‌ها برای یادگیری زبان به کار گرفته‌اند و تقریباً یک روش منسوخ به حساب می‌آید.

پژوهش : این روش در ابتدا روش کلاسیک نامیده می‌شد و بعدها در قرن نوزدهم روش "گرامر- ترجمه" نام گرفت. در این روش بر روی قواعد دستوری زبان، حفظ واژگان، صرف فعل، ترجمه متن و انجام تمرینات نوشتاری تأکیدی شود. ویژگیهای اصلی روش دستور- ترجمه عبارتند از :

- تدریس به زبان مادری انجام می‌شود. در این روش زبان مقصد به شکل فعال بسیار کم مورد استفاده قرار می‌گیرد.

- واژگان بیشتر به صورت کلمه های خارج از بافت تدریس می‌شوند.

- ساختارهای دستوری به صورت مشروح و همراه با توضیحات طولانی ارائه می‌شوند.

- بر روی صورت و صرف کلمه بسیار تمرکز می‌شود تا زبان آموزان بتوانند قواعد مربوط به چگونگی قراردادن کلمه ها در کنار یکدیگر را بیاموزند.

- در همان مراحل آغازین خواندن متنهاى دشوار کلاسیک مورد توجه و تاکید قرار می‌گیرد.

- به محتوای متن ها کمتر توجه می‌شود و بجای پرداختن به بافت آنها نکات دستوری به کار رفته در آنها مورد توجه قرار می‌گیرد.

- تمرین هایی که در این روش استفاده می‌شود تنها شامل ترجمه جملاتی از زبان هدف به زبان مادری است.

- به تلفظ یا توجه کم و یا اصلاً توجهی نمی‌شود.

در روش دستور- ترجمه ضمن تاکید بر فراگیری واژگان و دستور نخستین مهارتهایی که فراگیری آنها مورد توجه قرار می‌گیرد خواندن و نوشتن است و این در حالی است که در آن مهارتهای گفتاری و شنیداری از اهمیت چندانی برخوردار نیستند. علاوه بر آن واژگان و گرامر در این روش مورد تاکید فراوان قرار داشته و از جمله اولین مهارتهایی به شمار می‌آیند که زبان آموزان روی آنها کار می‌کنند.

در این روش نقش معلم یک نقش سنتی است و کلاس بیشتر معلم-محور بوده و دانش آموزان هرآنچه معلم بگوید را انجام می‌دهند و طبیعتاً چیزی فراتر از آنچه که وی می‌گوید را فرا نمی‌گیرند.

Grammar-translation method

Abstract : The grammar translation method is a method of teaching foreign languages derived from the classical (sometimes called traditional) method of teaching Greek and Latin. In grammar-translation classes, students learn grammatical rules and then apply those rules by translating sentences between the target language and the native language. Advanced students may be required to translate whole texts word-for-word. The method has two main goals: to enable students to read and translate literature written in the target language, and to further students' general intellectual development.

Research : There are two main goals to grammar-translation classes. One is to develop students' reading ability to a level where they can read literature in the target language. The other is to develop students' general mental discipline. The users of foreign language wanted simply to note things of their interest in the literature of foreign languages. Therefore, this method focuses on reading and writing and has developed techniques which facilitate more or less the learning of reading and writing only. As a result, speaking and listening are overlooked.

Grammar-translation classes are usually conducted in the students' native language. Grammar rules are learned deductively; students learn grammar rules by rote, and then practice the rules by doing grammar drills and translating sentences to and from the target language. More attention is paid to the form of the sentences being translated than to their content. When students reach more advanced levels of achievement, they may translate entire texts from the target language. Tests often consist of the translation of classical texts.

There is not usually any listening or speaking practice, and very little attention is placed on pronunciation or any communicative aspects of the language. The skill exercised is reading, and then only in the context of translation.

The method by definition has a very limited scope. Because speaking or any kind of spontaneous creative output was missing from the curriculum, students would often fail at speaking or even letter writing in the target language. A noteworthy quote describing the effect of this method comes from Bahlsen, who was a student of Plötz, a major proponent of this method in the 19th century. In commenting about writing letters or speaking he said he would be overcome with "a veritable forest of paragraphs, and an impenetrable thicket of grammatical rules."

Though it may be true to say that the Grammar-Translation Method is still widely practiced, it has no advocates. It is a method for which there is no theory. There is no literature that offers a rationale or justification for it or that attempts to relate it to issues in linguistics, psychology, or educational theory.

روش مستقیم

چکیده: رویکرد روش مستقیم همانند روش دستور ترجمه است با این تفاوت که در آن هیچ نوع ترجمه ای به زبان مادری وجود ندارد. زبان مادری و زبان هدف دو مورد کاملاً جدا از هم به شمار می آیند و کاربر باید مستقیماً با زبان هدف رو به رو شود. در کلاس‌ها صحبت به زبان مادری مجاز نیست و مدرس باید با به تصویر کشیدن مفاهیم از جمله به نمایش گذاشتن عکس و نقشه معنی کلمات را به زبان آموزان بفهماند و از ترجمه آنها پرهیز کند.

پژوهش: این روش به خاطر تنوع کم و عدم استفاده از نکات روان‌شناسی، روشی منسوخ به شمار می‌آید. تئوری اساسی این روش این است: "یادگیری زبان دوم باید شبیه به یادگیری زبان اول باشد". نیل به این هدف از طریق تعاملات شفاهی گسترده و استفاده‌ی مداوم از زبان، عدم ترجمه بین زبان اول و دوم و توجه کم به قواعد دستوری صورت می‌گیرد. به طور کلی اصول روش مستقیم عبارتند از:

- آموزش منحصرأً به زبان مقصد صورت می‌گیرد.
- فقط واژگان و جملات روزمره تدریس می‌شود.
- مهارت‌های ارتباطی شفاهی به صورت تبادل سؤال و جواب بین معلم و دانش‌آموز و به صورتی سازمان یافته و هدفمند جهت پیشرفت مهارت گفتاری چیده می‌شوند.
- گرامر به صورت استقرایی (از جزء به کل) ارائه می‌شود. به بیان دیگر مثالها یا الگوهایی به دانش‌آموزان ارائه می‌شود و دانش‌آموزان خود قواعد گرامری را از داخل آنها پیدا می‌کنند. نکات جدید از طریق مدلسازی و تمرین ارائه می‌شوند.
- لغات از طریق تصویر، اشیاء واقعی یا با توضیح ارائه می‌شوند. همچنین لغات انتزاعی از طریق ایجاد ارتباط بین مفاهیم ارائه می‌گردند.
- علاوه بر مهارت نوشتاری مهارت های گفتاری و شنیداری و درک مطلب آموزش داده می‌شود.
- برخلاف روش گرامر-ترجمه، در این روش به " تلفظ " اهمیت زیادی داده می‌شود.
- در روش مستقیم یک اصل کلی مد نظر قرار گرفته است: " ترجمه مجاز نیست ". فراگیرنده برای انتقال منظور خود باید نه از زبان مادری بلکه از زبان هدف استفاده کند. به بیان دیگر از زبان آموزان انتظار می‌رود تا بیاموزند چگونه از زبان هدف برای برقراری ارتباط استفاده کنند و برای رسیدن به این توانایی از آنها خواسته می‌شود که به زبان هدف "فکر" کنند. در اینجا معلم و دانش‌آموز شریک های محاوره ای یکدیگر بوده و در مقایسه با روش گرامر- ترجمه نقش آنها پررنگتر است.
- تعاملات صورت گرفته در این روش آموزشی به صورت معلم- دانش‌آموز، دانش‌آموز- معلم و دانش‌آموز- دانش‌آموز است.
- در روش مستقیم تمرکز بر روی هر چهار مهارت زبانی گفتاری - شنیداری - خوانشی و نگارشی قرار دارد با این وجود مکالمات و ارتباطات کلامی و شفاهی در کلاس بیشتر به چشم می‌آیند.
- در این روش بر خلاف روش گرامر - ترجمه که خود معلم اشتباهات دانش‌آموزان را اصلاح می‌کند به دانش‌آموزان آموزش داده می‌شود تا خودشان اشتباهات خود را اصلاح نمایند.

Direct method

Abstract : Direct method is a method of teaching language directly establishing a direct or immediate association between experience and expression, between the English word, phrase or idiom and its meaning through demonstration, dramatization without the use of the mother tongue. This method was an answer to the dissatisfaction with the older grammar translation method, which teaches students grammar and vocabulary through direct translations and thus focuses on the written language.

Research : The direct method of teaching, which is sometimes called the natural method, and is often used in teaching foreign languages, refrains from using the learners' native language and uses only the target language.

In general, teaching focuses on the development of oral skills. Characteristic features of the direct method are:

- Teaching concepts and vocabulary through pantomiming, real-life objects and visual materials.
- Teaching grammar by using an inductive approach (i.e. having learners find out rules through the presentation of adequate linguistic forms in the target language).
- Centrality of spoken language (including a native-like pronunciation)
- Focus on question-answer patterns

Direct method aims to build a direct relation between experience and language, word and idea, thought and expression.

- This method intends that students learn how to communicate in the target language.
- This method is based on the assumption that the learner should experience the new language in the same way as his/her mother tongue .

Essentials of direct method are :

- No translation
- Concepts are taught by means of objects or by natural contexts
- Oral training helps in reading and writing
- Grammar are taught indirectly

Techniques : Question answer exercise : The teacher asks questions and the student answers.

Dictation : The teacher chooses a grade appropriate passage and reads it aloud.

Reading aloud : The students take turn reading sections of a passage, play or a dialogue aloud.

Student self – correction : When a student makes a mistake the teacher will offer him/her second chance by giving a choice.

Conversion practice : The students are given an opportunity to ask their own questions to the other students or to the teacher, because, there is a teacher-learner interaction, as well as

learner-learner interaction.

Paragraph writing : The students are asked to write a passage in their own words.

The major advantages of this method are :

- Facilitating understanding of language : it helps to understanding of language becomes easier due to the inhibition of the linguistic interferences of the mother tongue . It establishes the direct bond and helps in understanding directly what he hears and reads.
- Improving fluency of the speech : If the student gets fluency of speech it results in easy writing and it tends to improve expression in speech and expression in writing, it is the quickest way of learning and expanding vocabulary.
- Aiding reading : The reading of language becomes easy and pleasant and helps in promoting a habit of critical study.
- Improving to develop language sense.
- Is based on full of activity so, it is very interesting, exciting.
- Emphasizing on the target language, so it helps the pupil to express their thoughts and feelings directly by the English without the usage of mother tongue.
- LSRW are developed.
- Helping in bringing the words of the passive vocabulary into active vocabulary.
- Helping in proceeding the English language from particular to general, it bridges the gap between the practice and the theory.
- Making use of audio-visual aids and also facilitates reading and writing.
- Facilitating alertness and participation of students

Procedure : Classroom instructions are conducted exclusively in the target language.

- Only everyday vocabulary and sentences are taught during the initial phase; grammar, reading and writing are introduced in intermediate phase.
- Oral communication skills are built up in a carefully graded progression organized around question-and-answer exchanges between teachers and students in small, intensive classes.
- Grammar is taught inductively.
- New teaching points are introduced orally.
- Concrete vocabulary is taught through demonstration, objects, and pictures; abstract vocabulary is taught by association of ideas.
- Both speech and listening comprehensions are taught.
- Correct pronunciation and grammar are emphasized.
- Student should be speaking approximately 10% of the time during the lesson.
- Students are taught from inception to ask questions as well as answer them.

روش گفتاری - شنیداری

چکیده: این روش ترکیبی از دو روش دستور-ترجمه و مستقیم است، با این تفاوت که بحث روان‌شناسی نیز به آن اضافه شده است. در روش گفتاری - شنیداری به جای ارائه فهرستی از گرامر و لغات به زبان‌آموز برای حفظ کردن هر آنچه که لازم باشد، از طریق دیالوگ‌هایی که با فرهنگ زبان هدف نیز متناسب باشد به او منتقل می‌شود. هدف اصلی در این روش، برقراری ارتباط از طریق زبان هدف است. بنابراین واضح است که ترتیب یادگیری به این صورت است: ابتدا گوش کردن - پس از آن صحبت کردن - سپس خواندن و سرانجام نوشتن. در روش گفتاری-شنیداری سعی بر آن است تا یک مجموعه الگوی محاوره‌ای برای هر نوع تعامل ارتباطی معرفی شود تا زبان‌آموز با حفظ کردن آنها و تعویض نقش‌ها در آن الگوها جمله‌های مناسب برای هر موقعیت ارتباطی را تولید کند.

پژوهش: نخستین بار چارلز فرایز اصول زبان‌شناسی ساختاری را در توسعه روش گفتاری - شنیداری به کار گرفت. بعدها اصول روان‌شناسی رفتاری نیز به آن افزوده شد. روش سمعی-بصری یک روش شفاهی محور است که بر اساس اصول زبان‌شناسی و روان‌شناختی بنیان‌گذاری شده است. در این روش شرطی‌سازی و شکل‌دهی عادت با تمرین‌های الگویی ادغام می‌شوند تا به این طریق زبان‌آموز بر عادات بومی خود غلبه کرده و با شکل‌دهی عادات جدید در خود به نمونه‌ای از سخنگوی زبان مقصد تبدیل شود.

ویژگی‌های روش گفتاری-شنیداری عبارتند از:

- ۱- موضوع‌های جدید به شکل گفتگو ارائه می‌شوند.
- ۲- اتکای زیادی بر حفظ کردن عبارت‌ها وجود دارد.
- ۳- الگوهای دستوری با استفاده از تمرین‌های شفاهی و تکرار ارائه می‌شوند.
- ۴- این روش متکی بر روش "قیاسی" است که در آن ساختارهای دستوری به شکل مختصر تشریح می‌شوند. این فرایند اساساً با ارائه نمونه جمله‌ها به زبان‌آموزان صورت می‌گیرد تا آنها خود قواعد دستوری مربوط را پیدا کنند.
- ۵- واژگان ارائه شده محدود بوده و در داخل متن فرا گرفته می‌شوند.
- ۶- در این روش وسایل کمک آموزشی سمعی-بصری از جمله پخش صوت اسلاید و چارت کاربرد گسترده‌ای دارد.
- ۷- تلفظ صحیح در این روش اهمیت قابل ملاحظه‌ای دارد.
- ۸- در این روش استفاده از زبان مادری بسیار محدود است.
- ۹- پاسخ‌های صحیح دانش‌آموزان به سرعت مورد تایید و تشویق قرار می‌گیرد.
- ۱۰- معلم در این روش با کنترل رفتار زبانی دانش‌آموزان نقشی هدایت‌کننده دارد.

Abstract : The audio-lingual method is a style of teaching used in teaching foreign languages. It is based on behaviorist theory, which professes that certain traits of living things, and in this case humans, could be trained through a system of reinforcement—correct use of a trait would receive positive feedback while incorrect use of that trait would receive negative feedback. This method was developed in an attempt to address the perceived weakness of the direct method.

Research : Audio-lingual approach to language learning was similar to another, earlier method called the direct method. Like the direct method, the audio-lingual method advised that students be taught a language directly, without using the students' native language to explain new words or grammar in the target language. However, unlike the direct method, the audio-lingual method doesn't focus on teaching vocabulary. Rather, the teacher drills students in the use of grammar.

Drills and pattern practice are typical of the Audiolingual method. These include :

Repetition: where the student repeats an utterance as soon as he hears it

Inflection: Where one word in a sentence appears in another form when repeated

Replacement: Where one word is replaced by another

Restatement: The student re-phrases an utterance

Lessons in the classroom focus on the correct imitation of the teacher by the students. Not only are the students expected to produce the correct output, but attention is also paid to correct pronunciation. Although correct grammar is expected in usage, no explicit grammatical instruction is given. Furthermore, the target language is the only language to be used in the classroom. Modern day implementations are more lax on this last requirement.

Dialogs are the main features of the audio lingual syllabus and they form the important media for instructions in the method.

Dialogues are the chief means of presenting language items .They provide learner an opportunity to practice ,mimic and memorize bits of language.

The Language Laboratory is introduced as an important teaching aid.

Mother tongue is not given so much importance .

The dialogue should be presented as a story,in foreign language , using simple language.

Explanation of the meaning of some of the new words and expressions that will appear in the dialogue through gestures, visual aids , use of synonyms,. The idea is to teach the content in the story form.

Different role play is used to present the dialog .

Without stopping going through the dialogue to now how entire conversation sounds at normal rate of speed.

For better comprehension having a program based on true -false activity .

Repeating the entire dialogue at normal rate of speed without interruption .This time having students close there eyes to eliminate distraction , increase listening concentration .

Giving a listening comprehension test.

At this point, periodically,listening comprehension practice can be given using dialogues from other courses of study,recorded materials which contain,for most language from previously learned by the students. The speaking practice would begin after listening comprehension.The student would ready to speak at this time.Speaking practice proceeds according to sequence .

Pattern practice based on material taken from the dialogue .

Mimicry practice of the dialogue itself

Performance of the dialogue in front of class and at seats with students changing roles and partners from time to time.

Memorization of dialogues techniques suggested here represent an approach that will enable student to memorize larger segments at a time and to perform dialogues as a whole with more confidence.In the meantime if teachers are willing to use their imagination and experiment with new techniques many ways are found to emphasize the audio in the audio-lingual method.

The aural-oral skills is used systematically to emphasis communication .The foreign language is taught for communication , with a view to achieve development of communication skills.

The teaching is emphasized to learner through more practice. Practice is the device in the audio lingual method by which the in- taking of language takes place.Every language skills is the sum-total sets of habits which learner is expected to acquire.Practice as a whole, therefore iS central to all the contemporary foreign language teaching methods .And with audio-lingual method it is added with stress.

روش آموزش با سکوت

چکیده: در روش سکوت زبان آموز با از حفظ بودن چند دیالوگ به اندازه کافی همه چیز را فهمیده است اما با همه این وجود همچنان در برقراری ارتباط ابهام دارد. برای رفع این مشکل وی نیاز دارد تا در جلساتی شرکت کند تا در آنها مجبور باشد دانسته‌های خود را به کار گرفته و با دیگران ارتباط برقرار کند. در این روش معلم ساکت است. "سکوت" برای او یک ابزار آموزشی است و این دانش آموزان هستند که صحبت می‌کنند. آنها باید بیاموزند که به خودشان متکی بوده و حتی اشتباهاتشان را خودشان و با کمک همدیگر حل کنند. معلم تا جایی که ممکن باشد سکوت می‌کند. او فقط ممکن است بحث آن جلسه را مشخص کند و از افراد بخواهد در مورد آن بحث کنند تا هر کجا که لازم باشد او به کمک اشاره به جدول فیلد اشکالات آنها را رفع کند.

پژوهش: روش آموزش از طریق سکوت توسط "گاتنگو" ابداع شد. این روش مبتنی بر عدم تکلم معلم تا حد ممکن است. در فرایند این روش یادگیرنده باید تشویق شود تا به زبان مقصد صحبت کند. چارت‌های رنگی مورد استفاده در این روش آموزشی از ابزار مهم نیل به این هدف به شمار می‌آیند. فرضیه فراگیری زبان در این روش به شرح زیر است:

۱- اگر یادگیرنده به جای حفظ و تکرار کردن؛ از روشهای کشف و خلاقیت استفاده کند سریعتر و بهتر یاد می‌گیرد.

۲- یادگیری با استفاده از مواد آموزشی بهتر صورت می‌گیرد.

۳- یادگیری از طریق حل مسئله بهتر انجام می‌شود.

ساختار عملکردی:

افزایش توانایی دانش آموزان در بیان منظور و افکار خود به زبان مقصد و رفع اشکالات و اشتباهات به شکل مستقل و متکی بر خود از بارزترین اهداف این روش آموزشی است. در این روش معلم نقشی هدایتگر و اصلاح کننده داشته و دانش آموزان با استفاده از دانش خود به برقراری ارتباط با یکدیگر اقدام می‌کنند و تحت هدایت معلم و با به کار گیری دانش خود بر روی زبان کار کرده و به رفع اشکالات می‌پردازند.

دانش آموزان درس را با یادگیری صداها آغاز می‌کنند. در این مرحله بوسیله یک چارت که انواع صداها بر روی آن نوشته شده است یادگیری آغاز می‌شود. برای هر صدا رنگ به خصوصی در نظر گرفته شده است.

معلم شرایطی فراهم می‌کند که دانش آموزان بر روی ساختارهای زبان تمرکز کنند. این شرایط باعث فهم بهتر معنا می‌شود. به کمک راهنمایی‌های بسیار محدود معلم؛ دانش آموزان ساختارها را فرا می‌گیرند. همچنین معلم از خطاهای دانش آموزان متوجه می‌شود که در کدام قسمت آنها دچار ضعف بوده و به کمک بیشتری نیاز دارند.

معلم غالباً ساکت اما فعال است. او به فراهم کردن شرایطی می‌پردازد تا طی آن دانش آموزان در فرایند یادگیری قرار گیرند؛ وی به صحبت‌های آنان گوش می‌کند و از طریق حرکات غیر گفتاری و استفاده از وسایل آموزشی به آنان کمک می‌کند. او دائماً حرکات دانش آموزان را تحت نظر دارد و هر زمان که احساسات آنها در امر یادگیری مداخله کند وی به دنبال راهی می‌گردد تا به آنان کمک کند تا بر این مشکل غلبه کنند.

از طریق بازخورد پایان هر جلسه دانش آموزان فرصت دارند احساسات خود را ابراز کنند. همچنین از آنجاییکه دانش آموزان به تعامل با یکدیگر تشویق شده اند انتظار ایجاد یک محیط یادگیری بانشاط و آرام مورد انتظار است. در این روش دانش آموز با آگاهی از فرهنگ به عنوان بخشی تفکیک ناپذیر از زبان با فرهنگ گویشوران آن زبان خاص نیز آشنا می‌شود.

فراگیری تلفظ صحیح از اهمیتی خاص برخوردار است که آموزش آن از ابتدا آغاز می شود. از منظر واژگان در ابتدای فرایند آموزش دایره لغات بسیار محدود است.

دستور زبان در این روش به صورت استقرایی آموزش داده می شود. همچنین هر بار که درس جدیدی داده شود درس های قدیمی تکرار می شوند. برنامه های درسی نیز بر اساس نیاز دانش آموزان طراحی می شوند.

در روش سکوت از ابتدای آموزش بر هر چهار مهارت زبان – گفتار – شنیدار – نگارش و خوانش – تاکید وجود داشته و از زبان مادری دانش آموز تنها هنگامی استفاده می شود که معلم بخواهد در تلفظ به دانش آموزان کمک کند.

در این روش هیچگونه امتحان رسمی برای ارزشیابی وجود ندارد. معلم همیشه و در هر زمان در حال ارزشیابی دانش آموزان است. اگر دانش آموزان بتوانند آنچه را که یاد گرفته اند در موقعیت های جدید بکار ببرند؛ مشخص می شود که آنان درس را به خوبی یاد گرفته اند. معلم هیچ گونه تشویق و تنبیهی بکار نمی برد زیرا با علم به اینکه هر کس دارای سرعت یادگیری متفاوتی است تشویق و تنبیه عامل اختلال در روند یادگیری خواهد بود.

خطاهای دانش آموزان یک امر طبیعی و جدا نشدنی از فرایند یادگیری است. معلم از خطاهای دانش آموزان استفاده می کند تا متوجه شود آیا به تمرین اضافی احتیاج دارند یا خیر. او سعی می کند تا دانش آموزان خودشان بتوانند خطاهای خود را تصحیح کنند و اگر نتوانستند به عنوان آخرین راه چاره خطاهای آنان را تصحیح می کند

فرایند آموزش :

چارت رنگی صداها : چارت شامل خانه های رنگی است که هر کدام نشان دهنده یک صدا در زبان مقصد است. معلم تلفظ لغت را بوسیله اشاره به هر کدام از خانه های رنگی به دانش آموزان یاد می دهد. این کار باعث میشود تا دانش آموزان بیشتر حواسشان بر روی درس متمرکز شود. چون این چارت تمام صداها را بطور همزمان به دانش آموزان نشان میدهد آنان میتوانند بفهمند که چه چیزهایی را یاد گرفته اند و چه صداهایی هنوز باقیست تا یاد بگیرند

سکوت معلم : معلم ابتدا راهنمایی های ضروری را انجام میدهد سپس سکوت می کند

تصحیح خطا بوسیله دانش آموزان : دانش آموزان تشویق می شوند تا هر کدام به مشکلی برخوردند بقیه همکلاسی ها به او کمک کنند. البته این کمک ها نه شکلی رقابتی بلکه حالتی همکاری دارند.

استفاده از میله ها : معلم با استفاده از میله های رنگی به آموزش رنگ ها؛ اعداد؛ و قواعد گرامری مانند حروف اضافه می پردازد. این وسیله به دانش آموزان کمک می کند تا خلاقیت و قدرت تفکر خود را بالا ببرند

تلفظ مصوت ها : معلم کف دست هایش را به هم می چسباند و سپس از هم جدا میکند تا به آنها نشان دهد که باید صدای یک مصوت را کشیده تر ادا کنند

چارت لغات : دوازده چارت که حاوی ۵۰۰ لغت است مورد استفاده قرار می گیرد. معلم به لغات روی دیوار اشاره می کند و دانش آموزان با صدای بلند آنها را تلفظ می کنند. این چارت شامل لغات کاربردی زبان انگلیسی است

چارت فیدل : در مجموع هشت چارت از این نوع وجود دارد. زمانیکه لغات مختلف صدای مشابه داشته باشند از این چارت استفاده میشود.

بازخورد ساختاری درس : از دانش آموزان خواسته می شود تا نظرات خود را در مورد درسی که خوانده اند بیان کنند. با این کار دانش آموزان می آموزند که مسئولیت یادگیریشان را خود بر عهده بگیرند. زمان و روند کار این جلسات به معلم و کلاس بستگی دارد.

Silent Way

Abstract : The Silent Way is a language-teaching method created by Caleb Gattegno that makes extensive use of silence as a teaching technique. The method emphasizes learner autonomy and active student participation. Silence is used as a tool to achieve this goal; the teacher uses a mixture of silence and gestures to focus students' attention, to elicit responses from them, and to encourage them to correct their own errors. Pronunciation is seen as fundamental to the method, with a great deal of time spent on it each lesson. The Silent Way uses a structural syllabus and concentrates on teaching a small number of functional and versatile words. Translation and rote repetition are avoided, and the language is usually practiced in meaningful contexts. Evaluation is carried out by observation, and the teacher may never set a formal test.

Research : One of the hallmarks of the Silent Way is the use of Cuisenaire rods, which can be used for anything from introducing simple commands . The method also draws on color associations to help teach pronunciation; there is a sound-color chart which is used to teach the language sounds, colored word charts which are used for work on sentences, and colored Fidel charts which are used to teach spelling

Procedure : The general goal of the Silent Way is to help beginning-level students gain basic fluency in the target language, with the ultimate aim being near-native language proficiency and good pronunciation. An important part of this ability is being able to use the language for self-expression; students should be able to express their thoughts, feelings, and needs in the target language. In order to help them achieve this, teachers emphasize self-reliance. Students are encouraged to actively explore the language, and to develop their own 'inner criteria' as to what is linguistically acceptable.

The teacher's task is to focus the students' attention, and provide exercises to help them develop language facility; however, to ensure their self-reliance, the teacher should only help the students as much as is strictly necessary. Teachers will often give students time to correct their own mistakes before giving them the answer to a question. Teachers also avoid praise or criticism, as it can discourage students from developing self-reliance.

In the Silent Way students are seen as bringing a vast amount of experience and knowledge with them to the classroom; namely, their first language. The teacher capitalizes on this knowledge when introducing new material, always building from the known to the unknown. The students begin their study of the language by studying its sound system. The sounds are associated to different colors using a sound-color chart that is specific to the language being learned. The teacher first elicits sounds that are already present in the students' native language, and then progresses to the development of sounds that are new to them.

These sound-color associations are later used to help the students with spelling, reading, and pronunciation.

A word chart. Its color-coding enables the teacher to remain silent while students work out pronunciation by themselves.

The Silent Way uses a structural syllabus. The teacher will typically introduce one new language structure at a time, and old structures are continuously reviewed and recycled. These structures are chosen for their propositional meaning, not for their communicative value. The teacher will set up learning situations for the students which focus their attention on each new structure. For example, the teacher might ask students to label a floor plan of a house in order to introduce the concepts of inside and outside. Once the language structures have been presented in this way, learners learn the grammar rules through a process of induction.

Translation and rote repetition are avoided, and instead emphasis is placed on conveying meaning through students' perceptions, and through practicing the language in meaningful contexts. In the floor plan example, the plan itself negates the need for translation, and the teacher is able to give the students meaningful practice simply by pointing to different parts of the house. The four skills of active listening, speaking, reading, and writing are worked on from the beginning stages, although students only learn to read something after they have learned to say it.

Evaluation in the Silent Way is carried out primarily by observation. Teachers may never give a formal test, but they constantly assess students by observing their actions. This allows them to respond straight away to any problems the students might have. Teachers also gain feedback through observing students' errors; errors are seen as natural and necessary for learning, and can be a useful guide as to what structures need more practice. Furthermore, teachers may gain feedback by asking the students at the end of the lesson. When evaluating the students, teachers expect them to learn at different rates, and students are not penalized for learning slowly than their classmates. Teachers look for steady progress in the language, not perfection.

As the name implies, silence is a key tool of the teacher in the Silent Way. From the beginning levels, students do 90 percent or more of the talking. Being silent moves the focus of the classroom from the teacher to the students, and can encourage cooperation among them. It also frees the teacher to observe the class. Silence can be used to help students correct their own errors. Teachers can remain silent when a student makes a mistake to give them time to self-correct; they can also help students with their pronunciation by mouthing words without vocalizing, and by using certain hand gestures. When teachers do speak, they tend to say things only once so that students learn to focus their attention on them.

A Silent Way classroom also makes extensive use of peer correction. Students are encouraged to help their classmates when they have trouble with any particular feature of the language. This help should be made in a cooperative fashion, not a competitive one. One of the teacher's tasks is to monitor these interactions, so that they are helpful and do not interfere with learning.

The silent way makes use of specialized teaching materials: colored Cuisenaire rods, the sound-color chart, word charts, and Fidel charts. The Cuisenaire rods are wooden, and come in ten different lengths, but identical cross-section; each length has its own assigned color. The rods are used in a wide variety of situations in the classroom. At the beginning stages they can be used to practice colors and numbers, and later they can be used in more complex grammar. For example, to teach prepositions the teacher could use the statement "The blue rod is between the green one and the yellow one". They can also be used more abstractly, perhaps to represent a clock when students are learning about time.

The sound-color chart consists of blocks of color, with one color representing one sound in the language being learned. The teacher uses this chart to help teach pronunciation; as well as pointing to colors to help students with the different sounds, she can also tap particular colors very hard to help students learn word stress. Later in the learning process, students can point to the chart themselves. The chart can help students perceive sounds that may not occur in their first language, and it also allows students to practice making these sounds without relying on mechanical repetition. It also provides an easily verifiable record of which sounds the students and which they have not, which can help their autonomy.

The word charts contain the functional vocabulary of the target language, and use the same color scheme as the sound-color chart. Each letter is colored in a way that indicates its pronunciation. The teacher can point to the chart to highlight the pronunciation of different words in sentences that the students are learning. There are twelve word charts in English, containing a total of around five hundred words. The Fidel charts also use the same color-coding, and list the various ways that sounds can be spelled. For example, in English, the entry for the sound /ey/ contains the spellings ay, ea, ei, eigh, etc., all written in the same color. These can be used to help students associate sounds with their spelling.

As of 2000, the Silent Way was only used by a small number of teachers. These teachers often work in situations where accuracy or speed of learning is important. Their working conditions may also be challenging, for example working with illiterate refugees. However, the ideas behind the Silent Way continue to be influential, particularly in the area of teaching pronunciation.

روش تلقینی

چکیده : این روش آموزشی هنگامی مورد استفاده قرار می‌گیرد که زبان‌آموزان ، در سنین پایین بوده و نیاز به وجود جذابیت برای حضور در کلاس محسوس باشد. در این روش سعی بر آن است تا برای تسهیل آموزش از محیط آموزشی نهایت استفاده صورت گیرد. براین اساس در کلاس‌هایی که این روش آموزشی در آنها به اجرا در می‌آید ، مجموعه ای از تصاویر کودکانه یا حروف الفبا دیده می‌شود. علاوه بر این برای ایجاد آرامش روحی یک موسیقی ملایم نیز در کلاس پخش می‌شود. در این روش تکلیفی به زبان‌آموز داده نمی‌شود و همه چیز در کلاس اتفاق می‌افتد.

پژوهش : تمرکز اصلی آموزش زبان انگلیسی در روش تلقینی آموزش زبان از طریق بازی است. بازی و فعالیتهای حرکتی عمده ترین زمان کلاس را در بر می‌گیرد. مطلوب ترین مدت زمان کلاس برای گروه سنی چهار سال بیست و پنج دقیقه برای گروه سنی پنج سال سی و پنج دقیقه و برای گروه سنی شش سال چهل دقیقه است .

روند آموزشی : مدرس هنگام ورود به کلاس با چهره ای بشاش و شاداب به کودکان سلام می‌کند و کودکان می‌آموزند تا جواب مدرس را با کلمات ساده بدهند. معلم موظف است تا از هنگام ورود به کلاس بخش عمده مکالمات و آموزش را به زبان انگلیسی بیان کند. درس همراه با یک سرود شیرین و ساده که توسط معلم خوانده شده و کودکان به آن گوش می‌کنند آغاز می‌شود. سپس کودکان کم کم سرودها را با معلم تکرار می‌کنند. مفاهیم سرودها ، ساده و ابتدایی و کودکانه بوده و معلم آنها را با حرکات دست و بدن و یا نشان دادن تصاویر به کودکان آموزش میدهد. بعد از سرود، درسهای جلسه قبل برای کودکان یادآوری می‌شود. معلم می‌تواند مفاهیم جلسه قبل را با یک بازی برای کودکان یادآوری کند.

بسته اسباب بازی : یکی از مهمترین راهکارهایی که در این روش به کار گرفته می‌شود استفاده از بسته های اسباب بازی است. این بسته ها شامل اسباب بازی هایی هستند که برای بازی های مختلف در نظر گرفته شده اند که از میان آنها می‌توان به بولینگ - حلقه های رنگی - بسکتبال - پازل اعضاء صورت و بدن - عروسکهای انگشتی و اشکال هندسی اشاره کرد.

دیگر واسطه های آموزشی مورد استفاده در این روش آموزشی عبارتند از : نمایش فیلم کارتون به زبان مقصد - نمایش اسلاید - نمایش عروسکی و اجرای تئاتر به زبان مقصد .

Suggestopedia

Abstract : Desuggestopedia is a teaching method developed by the Bulgarian psychotherapist Georgi Lozanov. The theory applies positive suggestion in teaching . It focuses more on “desuggestive learning” . In practice, physical surroundings and atmosphere in classroom are the vital factors to make sure that "the students feel comfortable and confident", and various technique, including art and music,are used by the trained teachers.

Research : The lesson of Suggestopedia consisted of three phases at first: deciphering, concert session and elaboration.

Deciphering: The teacher introduces the grammar and lexis of the content. In most materials the foreign language text is on the left half of the page with a translation on the right half, i.e. meanings are conveyed via the mother tongue not unlike the bilingual method.

Concert session : In the active session, the teacher reads the text at a normal speed, sometimes intoning some words, and the students follow. In the passive session, the students relax and listen to the teacher reading the text calmly. Music is played in the background.

Elaboration: The students finish off what they have learned with dramas, songs, and games.

Then it has developed into four phases as lots of experiments were done: introduction, concert session, elaboration, and production.

Introduction: The teacher teaches the material in “a playful manner” instead of analyzing lexis and grammar of the text in a directive manner.

Concert session (active and passive): In the active session, the teacher reads with intoning as selected music is played. Occasionally, the students read the text together with the teacher, and listen only to the music as the teacher pauses in particular moments. The passive session is done more calmly.

Elaboration: The students sing classical songs and play games while “the teacher acts more like a consultant”.

Production: The students spontaneously speak and interact in the target language without interruption or correction.

Teachers should not act in a directive way, although this method is teacher-controlled and not student-controlled. For example, they should act as a real partner to the students, participating in the activities such as games and songs “naturally” and “genuinely.” In the concert session,

they should fully include classical art in their behaviors. Although there are many techniques that the teachers use, factors such as “communication in the spirit of love, respect for man as a human being, the specific humanitarian way of applying their ‘techniques’” etc. are crucial. The teachers not only need to know the techniques and to acquire the practical methodology completely, but also to fully understand the theory, because, if they implement those techniques without complete understanding, they will not be able lead their learners to successful results, or they could even cause a negative impact on their learning. Therefore, the teacher has to be trained in a course taught by certified trainers.

The method for Adults includes long sessions without movement. and materials that are appropriate for adults. Children, however, get impacts from “the social suggestive norms” differently and their brains are more delicate than those of adults. Therefore, another method with different materials should be applied to children, which better matches their characteristics. Lessons for children are more incidental and short, preventing the children from the negative pedagogical suggestions of Society. It is important to tell the parents about the method and their roles because they could influence children both negatively and positively, depending on how they support the kids.

Suggestopedia has been called a "pseudo-science". It depends, in a sense, on the trust that students develop towards the method. Lozanov never admitted that Suggestopedia can be compared to a placebo. He argues, however, that placebos are indeed effective. Another point of criticism is brought forward by Baur who claims that the students only receive input by listening, reading and musical-emotional backing, while other important factors of language acquisition are being neglected. Furthermore, several other features of the method, like the 'nonconscious' acquisition of language, or bringing the learner into a childlike state are questioned by critics.

روش فراگیری اجتماعی

چکیده : در این روش فرایند یادگیری به صورت گروهی صورت می گیرد . فراگیران در این روش عموماً اشخاصی مسن با سطح مهارتی نسبتاً همسان در زبان هستند . در این روش مدرس عمدتاً نقش یک هدایت کننده و مشاور را بر عهده دارد .

پژوهش : در فرایند این روش دانش آموزان پس از خواندن درس در قالب گروه های کوچک شروع به تمرین آنچه که آموخته اند کرده و برای رفع اشکالات خود از معلم کمک می گیرند . معلم نیز علاوه بر رفع اشکالات آنها با روش های تشویقی مناسب آنان را به ادامه یادگیری ترغیب می کند . در این روش هیچ کتابی به عنوان منبع آموزشی مورد استفاده قرار نمی گیرد و تنها نیاز و انتخاب شخص دانش آموزان است که مطلب را در قالب محاوره برای یادگیری مشخص می کند . اهداف آموزشی در این روش فراگیری سیستم آوایی زبان مقصد – درک معانی واژگان و ساختار بنیادین دستور زبان مقصد است . در این راستا فراگیرنده زبان تا زمانی که درک نسبی از زبان پیدا نکرده است ملزم به صحبت کردن به زبان مقصد نیست . این روش مشتمل بر پنج مرحله است : نهادینه شدن – تسلط بر زبان – استقلال زبان در به کار گیری آن – قابلیت پذیرش انتقاد در اشتباهات زبانی و رفع آنها – رسیدن به مرحله تحلیل زبانی .

Community Learning Language

Abstract : Community language learning (CLL) is language-teaching method in which students work together to develop what aspects of a language they would like to learn. It is based on the Counseling-approach in which the teacher acts as a counsellor and a paraphraser, while the learner is seen as a client and collaborator.

Research : The CLL emphasizes the sense of community in the learning group, it encourages interaction as a vehicle of learning, and it considers as a priority the students' feelings and the recognition of struggles in language acquisition. There is no syllabus or textbook to follow and it is the students themselves who determine the content of the lesson by means of meaningful conversations in which they discuss real messages. The foreign language learner's tasks, according to CLL are (۱) to apprehend the sound system of the language (۲) assign fundamental meanings to individual lexical units and (۳) construct a basic grammar. In these three steps, the CLL resembles the Natural Approach to language teaching in which a learner isn't expected to speak until he's achieved some basic level of comprehension.

There are ۰ stages of development in this method.

“Birth” stage: feeling of security and belonging are established.

As the learners' ability improve, they achieve a measure of independence from the parent.

Learners can speak independently.

The learners are secure enough to take criticism and being corrected.

The child becomes an adult and becomes the know-er.

روش عکس العمل فیزیکی

چکیده : در روش عکس العمل فیزیکی همه چیز به صورت فیزیکی و با انجام یک سری فرمان که از طرف مدرس صادر می‌شود آموزش داده می‌شود. در این روش مدرس با ارسال کلامی فرمان های گوناگون فراگیرنده را به تناسب به عکس العمل جسمی واداشته و به این ترتیب کلمات و اصطلاحات را در ذهن او نهادینه می کند .

پژوهش : این روش در اواخر قرن بیستم توسط جیمز اشرا ابداع شد . آغاز فرایند آموزش اینگونه است که معلم در ابتدا جملات امری ساده را با صدای رسا می گوید و هم زمان انجام می دهد. برای مثال بلند می شود، می چرخد و می نشیند. معلم معمولا هر بار سه جمله یا مجموعه ای از کلمات را آموزش می دهد. پس از تکرار چند باره جملات سپس وی از زبان آموزان می خواهد که برای کمک به او داوطلب شوند و در بین داوطلبان چهار نفر را انتخاب کرده و به پایین می فرستد تا رو به روی دیگر زبان آموزان بایستند . حال، معلم هم زمان با چهار فرد منتخب، آن سه جمله را دوباره می گوید و عمل می کند. سپس می نشیند و فقط جملات بیان می کند تا آنها جملات امری را بدون آنکه چیزی بگویند اجرا کنند. بعد از این مرحله، معلم بر می خیزد و جملات امری تمرین شده را با ترتیب های مختلف رو به بقیه کلاس تکرار می کند تا مطمئن شود سایر زبان آموزان نیز آن جمله ها را به درستی اجرا می کنند. دقت شود که معلم هر بار جمله های جدید را اضافه می کند و با جملات قبلی ارتباط می دهد. از آن جاییکه که در این روش کاهش استرس بر فراگیرنده مورد تاکید است ، معلم در بین جملات معمولا سعی می کند تا از جملاتی استفاده کند که یادگیری زبان را مفرح نشان دهد . این مساله خصوصا در مورد زبان آموزان کم سن و سال از اهمیت بیشتری برخوردار است . در این روش ، خلاقیت معلم برای هر چه جذاب تر کردن آموزش و همچنین تسهیل یادگیری در زبان آموزان اهمیت بالایی دارد .

Total Physical Response

Abstract : Total physical response (TPR) is a language teaching method developed by James Asher. It is based on the coordination of language and physical movement. In TPR, instructors give commands to students in the target language, and they respond with whole-body actions.

Research : The method is an example of the comprehension approach to language teaching. The listening and responding serves two purposes: It is a means of quickly recognizing meaning in the language being learned, and a means of passively learning the structure of the language itself. Grammar is not taught explicitly, but can be learned from the language input. TPR is a valuable way to learn vocabulary, especially idiomatic terms, e.g., phrasal verbs. Total physical response is often used alongside other methods and techniques. In total physical response, students are not forced to speak. Instead, teachers wait until students acquire enough language through listening that they start to speak spontaneously. At the beginning stages of instruction students can respond to the instructor in their native language. The ultimate goal of the method is to develop oral fluency. Lessons in TPR are organized around grammar, and in particular around the verb Grammar is not explicitly taught, but is learned by induction. The majority of class time in TPR lessons is spent doing drills in which the instructor gives commands using the imperative mood. Students respond to these commands with physical actions. Initially, students learn the meaning of the commands they hear by direct observation.

روش آموزش ارتباطی

پژوهش : در این روش هدف از آموزش زبان ، استفاده‌ی زبان‌آموزان از زبان هدف در جامعه است. آن‌ها معمولاً پیش‌زمینه‌ای از زبان هدف دارند و حالا قصد دارند بهتر روی آن مسلط شوند. این روش منبع درسی خاصی ندارد و هر بار یک موضوع خاص مطرح شده و مورد گفتگو قرار می‌گیرد. برای مثال مدرس امروزی بخشی از یک مجله را می‌خواند و سپس در مورد آن نکاتی را آموزش می‌دهد.

Communicative Language Teaching

Research : The communicative approach, is an approach to language teaching that emphasizes interaction as both the means and the ultimate goal of study.

CLT is usually characterized as a broad approach to teaching, rather than as a teaching method with a clearly defined set of classroom practices .

An emphasis on learning to communicate through interaction in the target language.

The introduction of authentic texts into the learning situation.

The provision of opportunities for learners to focus on the learning process itself.

Enhancement of the learner's own personal experiences as contributing elements to learning.

An attempt to link classroom language learning with language activities outside the classroom.

روش آموزش دستورالعمل محور

پژوهش : این روش همان آموزش زبان عمومی و زبان تخصصی است که در همه دانشگاه‌های دنیا موجود است. در مرحله اول زبان عمومی همراه با مجموعه ای از نکات دستوری و نکات مقدماتی که برای درک متون تخصصی لازم است تدریس می‌شود. در این مرحله همه دانشجویان از تمامی رشته ها می‌توانند در این دوره شرکت کنند اما در مرحله دوم زبان تخصصی متناسب با محتوای دروس رشته‌ی دانشجویان انتخاب می‌شود و دانشجویان علاوه بر یادگیری زبان، یک محتوای مفید در مورد رشته خود را نیز فرا می‌گیرند .

Content-based instruction

Research : Content-Based Instruction (CBI) is designed to provide second-language learners instruction in content and language:

1. Learners are exposed to a considerable amount of language through stimulating content.
2. CBI supports contextualized learning; learners are taught useful language that is embedded within relevant discourse contexts rather than as isolated language fragments.
3. Complex information is delivered through real life context for the students to grasp well .
4. In CBI information is reiterated by strategically delivering information at right time & situation compelling the students to learn out of passion.
5. Greater flexibility & adaptability in the curriculum is deployed as per the student's interest.
6. It gives hands on experience to the learner.

روش آموزش تکلیف محور

پژوهش : در روش آموزش مبتنی بر تکلیف ، معلم زبان را با استفاده از انجام مجموعه ای از تکالیف از جمله جاهای خالی در جمله ها و تمرین های چند گزینه‌ای آموزش می‌دهد. مهمترین تکلیف شامل یک رشته جمله های در هم ریخته است و زبان‌آموزان باید با قرار دادن مناسب جمله ها در کنار یکدیگر ، یک پاراگراف و دیالوگ با معنی بسازند.

Task-based language learning

Research : Task-based language learning (TBLL), also known as task-based language teaching (TBLT) or task-based instruction (TBI) focuses on the use of authentic language and on asking students to do meaningful tasks using the target language. Such tasks can include visiting a doctor, conducting an interview, or calling customer service for help. Assessment is primarily based on task outcome (in other words the appropriate completion of real world tasks) rather than on accuracy of prescribed language forms. This makes TBLL especially popular for developing target language fluency and student confidence. As such TBLL can be considered a branch of Communicative Language Teaching (CLT).

روش حضور فعال

پژوهش : در این روش، محتوا و منبع درسی با توجه به نیاز زبان‌آموزان تهیه می‌شود. برای نمونه خلبانان و دریانوردان برای ارتباط با دیگران نیازمند یک رشته جمله های از پیش تعریف شده و محدود هستند که در این روش می‌توان این جمله ها را به سرعت آنان را آموزش داد.

Participatory Approach

Research : Participatory approach is a teaching strategy that incorporates themes or content area that are of interest to the learners. The themes derive from real issues that affect students' daily lives where language learning is used as a vehicle to solve social problems. The goal of this method is to use language learning as a tool to provide solutions to social problems that impact learners in their daily lives.